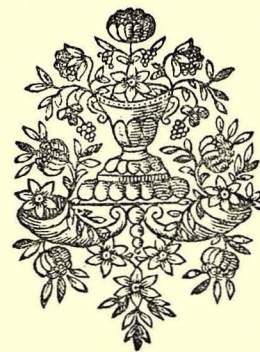
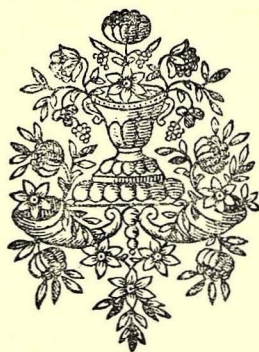

GOIGS A LA MARE DE DÉU DEL ROSER

QUE LI CANTEN A LA SEVA PARRÒQUIA DE SON CLADERA (CIUTAT DE MALLORCA)

Vostres goigs amb gran plaer
cantarem, Verge Maria,
puix la vostra Senyoria
és la Verge del Roser.

Déu plantà dins Vós, Senyora,
el Roser molt excellent,
quan us féu mereixedora
de concebre'l purament,
donant fe al missatger
que del cel us trametia
Déu el Pare, que volia
fóssiu Mare del Roser.

Del sant ventre produïda
la planta del Roser verd,
fou dels àngels circuïda
i servida amb gran concert.
I restà pur i sencer
vostre cos amb alegria,
quan pariu a l'establia
el celestial Roser.

Quan els Reis devots sentiren
del Roser la gran olor,
amb l'estela ensems partiren
per adorar lo Senyor,

i trobaren que era ver
de Balaam la profecia,
com Vostra Mercè tenia
en els braços el Roser.

Gran delit us presentava
vostre Fill ressuscitat
amb cinc roses que portava
a les mans, peus i costat;
per les quals En Llucifer,
que de tants l'infern omplia,
fou robat en aquell dia
que florí lo sant Roser.

Reparada la gran erra
d'Adam per la mort cruel,
transplantat fou de la terra
el Roser dalt en el cel;
i pujant amb gran poder
el partir no us entristia,
contemplant Déu com rebia
amb gran goig el sant Roser.

No fou de menor estima
el goig de l'Esperit Sant,
quan vingué de l'alta cima
al vostre Collegi Sant,

i regà aquell bon planter
que lo gran Déu elegia
per estar en companyia
del celestial Roser.

Vostra vida ja acabada,
el major dels goigs sentís,
quan a Déu sou presentada
trionfant al Paradís,
i Senyora us volgué fer
del gran hort que posseïa,
collocant-vos, com devia,
sota l'ombra del Roser.

Manà Vostra Senyoria
als Frares Predicadors
que de vostra Confraria
fossin instituïdors,
i ells així ja l'han fundada
obeint vostre voler,
dignament intitulada
de la Mare del Roser.

Puix mostrau vostre poder
fent miracles cada dia,
preservau, Verge Maria,
els confreres del Roser.

Text antic, revisat.

Música popular.

V/. Pregau per nosaltres,
Reina del Santíssim Roser.

R/. Perquè siguem dignes de
les promeses de Jesucrist.

PREGUEM

Us demanam, Senyor, que infongueu la vostra gràcia als nostres cors i ja que l'anunci de l'àngel ens va fer conèixer l'encarnació del vostre Fill, que la seva passió i la seva creu ens portin a la glòria de la resurrecció. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

ENTRADA

Vos - tres goigs amb gran pla - er can - ta - rem, Verge Ma - ri - a:

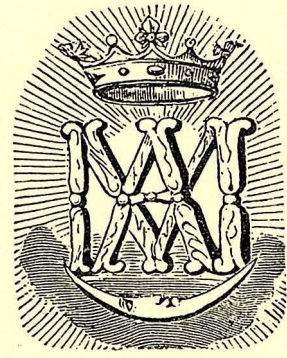
COBLES

Puix la vos - tra Senyo - ri - a és la Ver - ge del Ro - ser. Déu plantà dins Vós, Se

nyo - ra, el Ro - ser molt ex - cel - lent quan us féu me - rei - xe - do - ra de con - ce -

bre i pura - ment, do - nant fe al mis - sat - ger que del cel us tra - me

ti - a Déu el Pa - re, que vo - li - a fós - siu Mare del Ro - ser.

NOTA HISTÒRICA

La devoció a la Mare de Déu del Roser es començà a estendre a Mallorca durant la segona meitat del segle XV. L'any 1480 s'inicià la construcció d'una gran capella lateral a l'església de Sant Domingo de Ciutat sota aquesta advocació.

Els frares Dominics foren els grans propagadors de la devoció a la Verge del Roser i erigiren la seva Confraria per tot arreu. En el segle XVI quinze esglésies dels nostres pobles arribaren a tenir capelles dedicades al Roser, i d'aquella època encara es conserven alguns retaules ben notoris. A partir del segle XVII s'incrementà de tal manera que en moltes parròquies de la ruralia es va construir una capella més grossa que les altres, amb cúpula i altars laterals, presidida per un retaule de la Mare de Déu del Roser, acompanyada normalment per les imatges de Sant Domingo de Guzmán i Santa Catalina de Sena.

Es pot afirmar amb tota seguretat que la devoció a la Verge del Roser va ser la que més arrelà dins el poble mallorquí, i tal volta, hereus d'aquesta història secular, tenim ara a Son Cladera una parròquia sota aquesta advocació.

El dia 16 de juliol de 1965 el Bisbe de Mallorca D. Rafael Álvarez Lara erigí una nova parròquia a la creixent barriada de Son Cladera amb el títol de Nostra Senyora del Roser, en record d'una antiga capella de la possessió que també li estava dedicada.

El primer Rector va ser Mossèn Francesc Caimari i Alomar, el qual amb molts d'esforços inicià la vida parroquial. Adquirí també una antiga fàbrica de rajoles que, un poc transformada i adequada, es pogué inaugurar el 14 de desembre de 1969, i encara serveix de temple.

El 12 de maig de 1977 les monges Terciàries Franciscanes Filles de la Misericòrdia fundaren una comunitat a Son Cladera, amb la seva ajuda i la d'altres col·laboradors es duen a terme les diverses activitats parroquials: culte, serveis socials, guarderia, joves, etc.

A la Parròquia de Son Cladera hem volgut adoptar els goigs tradicionals del Roser per a la nostra Titular. Aquests goigs —antiquíssims i comuns als Països Catalans— han estat cantats durant segles per tot arreu: en els actes de culte de la seva Confraria, en les festes i romeries, en els convents dominicans, a les ermites i parròquies... Se n'han fet nombroses edicions en èpoques diverses, amb gran varietat de tamany, orles i xilografies, i —en definitiva— són els goigs més populars.

Jaume Ribas i Molinas